

Hyrja në kishë

Disa gjëra kushtojnë shumë, por nuk janë me të vërtetë të vlefshme. Të tilla janë për shembull rrobat e bukura. Disa gjëra të tjera nuk janë të kushtueshme, por janë me të vërtetë të vlefshme. Të tilla janë rrezet e diellit apo shiu. Ndërkohë që disa gjëra të tjera janë shumë të kushtueshme dhe, në të njëjtën kohë, janë shumë të vlefshme. Kisha e Krishtit përfshihet në këtë kategori.

Testamenti i Ri nuk lë ndonjë dyshim për vlerën e pa masë të kishës. Vlera e saj është bërë e njohur së paku në tri mënyra: Së pari, ne e shikojmë vlerën e saj në *origjinën e saj hyjnore*. Kisha u planifikua dhe u projektua sipas planit të përjetshëm hyjnor (Efesianëve 3:10–11) dhe u përgatit përmes misionit tokësor të Jezusit (Mateu 4:17). Ky ishte një plan hyjnor i paramenduar dhe jo një gabim i pamenduar. Së dyti, vlerën e saj e shikojmë në *koston e saj të lartë*. Pali na tregon se kisha u ble me anë të gjakut të Krishtit (Veprat 20:28). Qëllimi final i vdekjes së Krishtit ishte themelimi i kishës. Në qoftë se çmimi i blerjes tregon vlerën, atëherë kisha, e blerë nga gjaku i Krishtit, është natyrisht gjëja më e vlefshme e të gjithë gjërave tokësore. Së treti, vlerën e saj e shikojmë në *vlerën e madhe* që

Perëndia i jep asaj. Krishti na urdhëron të kërkojmë mbretërinë e qiellit përpara gjithë gjërave të tjera. Ai tha: «Akoma mbretëria e qiejve i ngjan një tregtari që shkon të kërkojë margaritarë të bukur. Dhe, kur gjen një margaritar me vlerë të madhe, shkon dhe shet gjithçka që ka dhe e blen» (Mateu 13:45–46). Ai jo vetëm e krahason kishën me një margaritar të çmuar, por Ai e krahason atë me margaritarin më të çmuar nga gjithë të tjerët!

Kjo vlerë e madhe e kishës sugjeron se injorimi i kishës së Testamentit të Ri, do të jetë gabimi më i madh që mund të ndodhë. Një milioner është si një mjeran, në qoftë se nuk hyn në kishën e Perëndisë. Njeriu më i «rëndësishëm» jashtë kishës bëhet më i parëndësishmi.

Për arsye të vlerës së paimagjinueshme të kishës, logjika na shtyn të bëjmë këtë pyetje të sinqertë: «Si mund të hyjmë në kishë?» Ndoshta asnjë pyetje nuk mund të konsiderohet më e rëndësishme se kjo. Le të kërkojmë me durim përgjigjen e kësaj pyetjeje në Testamentin e Ri.

DHËNIA E PËRGJIGJES

Krishti, para se të kthehej në qiell, u la dishepujve të Tij një detyrë të qartë. Tre rrëfime të plota të Urdhëresës së Madhe të Krishtit për dishepujt gjenden në Testamentin e Ri (Mateu 28:18–20; Marku 16:15–16; Lluka 24:46–47). Rëndësia e këtyre ngjarjeve nuk mund të anashkalohet. Ato japin udhëzimin e Krishtit për dishepujt e Tij për të gjithë Periudhën Kristiane.

Krishti në fillim u dha një urdhëresë mbarëbotërore dishepujve të Tij, duke thënë: «Dilni në mbarë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijese» (Marku 16:15). Së dyti, Ai specifikoi kushtet e shpëtimit, ndërsa ungjilli predikohej. Ai u tha dishepujve të Tij se çfarë duhet të bënin: «dilni». Nga ana tjetër u tha se çfarë duhet të thoshin: «predikoni ungjillin». Me fjalët «dilni» dhe «ungjillin» Ai përmbloodhi punën e tyre të ardhme.

Në tregimin e Markut, është kushti i besimit ai që theksohet. Krishti tha: «Dilni në mbarë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijese; ai që beson dhe është pagëzuar, do të jetë i shpëtuar; por ai që nuk beson, do të jetë i dënuar» (Marku 16:15–16). Pagëzimi është përmendur qartësisht këtu si kusht i urdhërimit, por theksi duket se është vënë mbi besimin.

Sipas Llukës, Krishti e dha urdhërimin në një kohë tjetër dhe theksoi pendimin. Ai tha: «Kështu është shkruar dhe kështu ishte e nevojshme që Krishti të vuante dhe të ngjallej së vdekuri ditën e tretë dhe që në emër të Tij të predikohet pendimi dhe falja e mëkateve ndër të gjithë popujt, duke filluar nga Jeruzalemi» (Lluka 24:46–47). Pendimi, të kthyerit nga mëkati te Perëndia, do të ishte një ide kryesore në predikimin e ungjillit në Periudhën kristiane.

Mateu e paraqet Krishtin duke dhënë urdhërimin në një mal, në Galile. Në këtë rast është pagëzimi ai që theksohet. Ai tha: «Mua më është dhënë çdo pushtet në qiell e në tokë. Shkoni, pra dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë dhe duke i mësuar të zbatojnë të gjitha gjërat që Unë ju kam urdhëruar. Dhe ja, Unë jam me ju gjithë ditët, deri në mbarim të Botës» (Mateu 28:18–20).

Pra, është e qartë se tre kushtet mbi të cila shpëtimi ofrohet janë: besimi, pendimi dhe pagëzimi. Secili prej tyre u veçua nga Shpëtimtari ynë dhe u theksua në njërën nga tre formulimet e Urdhërimit të Madh.

Këto tre kushte janë të qarta dhe të lehta për t'u kuptuar. Asnjë nuk mund ta marrë seriozisht urdhërimin e Jezusit, pa pranuar këto kushte dhe pa pranuar rëndësinë e tyre në planin e Perëndisë. Ato përbëjnë kushtet apo kërkesat e hyrjes në mbretërinë e Perëndisë, në kishë. Ato duhet të udhëheqin gjithë njerëzit gjatë Periudhës Kristiane.

ZHVILLIMI I PËRGJIGJES

Kushtet e shpëtimit jo vetëm janë dhënë me një qëllim të caktuar në Testamentin e Ri, por ato janë ilustruar qartësisht te Veprat e Apostujve.

Për shembull, libri fillon me historinë e gëzueshme për themelimin e kishës. Te Veprat 2 një turmë njerëzish të cilët ishin bindur nga predikimi i Pjetrit pyetën: «Çfarë duhet të bëjmë?» Besimi te Jezusi i bëri ata të pyesin. Pjetri i urdhëroi ata të pendohen dhe të pagëzohen për faljen e mëkateve (Veprat 2:38). Tre mijë veta u pagëzuan atë ditë (Veprat 2:41). Kështu, Veprat 2:47 thotë: «Dhe Perëndia i shtonte kishës çdo ditë ata që ishin shpëtuar.» Grupi të cilit ata iu shtuan është përmendur më vonë si kisha (Veprat 5:11). Perëndia ynë, në urdhërimin e Tij të fundit, kishte specifikuar besimin, pendimin dhe pagëzimin si kushtet sipas të cilave shpëtimi do të vinte. Njerëzit që hynë në kishë në Ditën e Rrëshajëve, i plotësuan këto kushte.

Një shembull tjetër është gjetur te Veprat 8. Në pjesën e fundit të Veprave 8, engjëlli i tregoi Filipit që të shkonte në jug për të predikuar më tej (Veprat 8:26). Në një kryqëzim rruge, Filipi pa një eunuk Etiopas që po udhëtonte në një karrocë (Veprat 8:27–28). Ky njeri ishte shumë fetar, por nuk ishte kristian. Filipi ishte udhëzuar nga Fryma e Shenjtë që të fliste me Etiopasin (Veprat 8:29). Kur u afrua, ai zbuloi se Etiopasi po lexonte nga libri i Isaias, por pa e kuptuar atë që lexonte (Veprat 8:31). Filipi filloi me pjesën që Etiopasi po lexonte dhe i tregoi atij historinë e Krishtit (Veprat 8:35), duke i treguar, pa dyshim, gjithçka për ardhjen e Krishtit në këtë botë dhe për vdekjen e Tij për mëkatet tona.

Duke udhëtuar, ata po flisnin për Krishtin dhe pas pak arritën në një vend që kishte ujë. Etiopasi pyeti: «A mund të pagëzohem?» Meqënëse Etiopasi besoi, atëhere ishte e drejtë për të që të pagëzohej. Ata ndaluan karrocën dhe shkuan poshtë në ujë. Atje, Filipi e zhyti Etiopasin (Veprat

8:38). Pasi u pagëzua, Etiopasi vazhdoi rrugën i gëzuar.

Përsëri, kushtet që Zoti ynë parashtrroi për shpëtim në urdhërimin e Tij të fundit, u plotësuan. Besimi te Krishti u realizua për shkak të predikimit të bërë nga Filipi (Veprat 8:35–36). Etiopasi ishte një njeri fetar që sinqerisht përpiquej të bënte vullnetin e Perëndisë. Fakti që e pranoi mesazhin për Krishtin, të predikuar nga Filipi, na tregon për pendesën e etiopasit. Pagëzimi është shfaqur në këtë ngjarje më qartë se në çdo ngjarje tjetër në librin e Veprave. Të dy, Filipi dhe Etiopasi, shkuan në ujë dhe Filipi e zhyti atë. (Shikoni tabelën e titulluar «Shembuj të konvertimit në librin e Veprave» në fund të mësimit “Uniteti i kishës”.)

Imagjinoni për pak momente sikur jetoni në një mbretëri dhe mbreti është miku juaj personal. Një ditë, ndërsa bashkëbisedoni me mbretin, ai ju thotë se, në qoftë se do të ktheheni një ditë tjetër për ta takuar, ai do t’ju falë taksat. Ju e prisni këtë lajm me gëzim dhe vendosni të ktheheni ta takoni atë pas një muaji. Pas një muaji, ktheheni për të takuar mbretin dhe prisni që ai t’ju falë taksat. Kur arrini në pallatin e mbretit, mësoni se mbreti ka shkuar për udhëtim në një vend tjetër. Atëhere i thoni rojes mbretërore për marrëveshjen tuaj me mbretin: në qoftë se ju do të ktheheshit, taksat do t’ju faleshin. Por roja përgjigjet: «Mbreti na ka lënë porosi për ju.» Menjëhere, ai ju fut në një dhomë, në të cilën janë dymbëdhjetë administratorë. Ju u tregoni atyre për se keni ardhur. Në përgjigje, ata thonë: «Kur mbreti ishte këtu, ai kishte fuqinë të falte taksat me një fjalë të tijën, por mbreti tani ka ikur. Ai na la kushtet që një njeri duhet të plotësojë që t’i falen taksat. Tani ju duhet të plotësoni këto kushte. Në fillim ju duhet të ktheheni në shtëpinë tuaj. Së dyti, na shkruaj gjithë historinë tënde në një letër. Së treti, shkruaj emrat e gjithë anëtarëve të familjes tuaj. Dhe, së fundi, nënshkruaje letrën në praninë e tre dëshmitarëve. Kur këto kushte të plotësohen, atëhere do t’ju falen taksat.»

Krahasoni këtë tregim me atë që Krishti bëri në të vërtetë. Kur Ai ishte këtu, Ai shpesh do të falte mëkatet vetëm me një fjalë. Për shembull, Ai fali hajdutin në kryq (Lluka 23:43). Sidoqoftë, kur Krishti u përgatit për t'u larguar nga kjo tokë dhe për t'u kthyer në qiell, Ai na dha kushtet sipas të cilave shpëtimi do të vijë te njerëzit gjatë Periudhës kristiane. Akoma më shumë, Ai na tregoi se urdhërimi i Tij do të ishte në fuqi deri në fund të botës (Mateu 28:20). Tani që Mbreti ka ikur, në fuqi janë kushtet që Ai ka vendosur për faljen.

ZBATIMI I PËRGJIGJES

Këto kushte për hyrjen në kishë aplikohen te secili prej nesh. Urdhërimi i fundit i Krishtit nuk ka ndryshuar. Ai është sot ashtu si ishte kur u dha. Kushtet për shpëtim janë me të vërtetë të njëjta për ne, ashtu siç ishin për ata që dëgjuan predikimin e parë të Pjetrit. Krishti vendosi kushtet për hyrjen në kishë dhe gjithashtu bën të mundur rritjen e saj. Debatet dhe udhëzimet e njerëzve nuk mund ta ndryshojnë dëshirën dhe testamentin e Tij të fundit. Mbreti ka ikur dhe kushtet që Ai vuri për Periudhën Kristiane, duhen ndjekur.

Cila është pozita juaj në lidhje me kushtet e lëna nga Krishti për hyrjen në kishën e Tij? A besoni? Burimi i besimit është Fjala e Perëndisë (Romakët 10:17). Mençuria e njerëzve, të mësuarit apo arritjet nuk mund të prodhojnë besim. A besoni te Perëndia? A besoni se Krishti është Biri i Tij dhe Shpëtimtari i njerëzimit?

A jeni penduar për mëkatet tuaja (Veprat 17:30–31)? A jeni kthyer nga mëkati te Perëndia i gjallë? A ia keni nënshtruar zemrën tuaj vullnetit të Perëndisë, pavarësisht nga kostoja apo pavarësisht se ku do t'ju çojë ky veprim?

A keni deklaruar publikisht se besoni te Jezusi si Biri i Perëndisë dhe si Zot (Romakëve 10:10)? A e keni pranuar me gojën tuaj se Jezusi është Shpëtimtar dhe Zot?

A jeni pagëzuar? Pagëzimi i Urdhërimit të Madh është me anë të zhytjes (Romakëve 6:4) në Krisht (Romakëve 6:3; Galatasve 3:27), për faljen e mëkateve (Veprat 2:38, 22:16) dhe në emër të Atit, Birit dhe Frymës së Shenjtë (Mateu 28:19–20). A jeni pagëzuar sipas modelit të Testamentit të Ri?

Kur dikush sot u bindet kushteve që Krishti dha në urdhërimin e Tij të fundit, a nuk është e arsyeshme të besohet se Perëndia ynë besnik dhe Shpëtimtar ia shton atë kishës së Tij apo mbretërisë? Jo, asnjë nuk mund të interpretojë kushtet e Perëndisë. Ne nuk duhet të lejojmë ndonjë zëvendësim apo ndonjë ndryshim të tyre. Devotshmëria e vërtetë ndaj Krishtit nuk do gjë tjetër përveç bindjes.

KONKLUZIONI

A keni hyrë në kishën e Testamentit të Ri? A do t'ju pëlqente të hynit sot?

Natyrisht, lajmi që çdo njeri mund të hyjë në kishën Testamentit të Ri pasi të ketë plotësuar me sinqeritet kushtet e hyrjes të vëna nga Zoti, është lajmi më i rëndësishëm dhe më i madh për ne . Gjithë kombet, gjithë racat dhe gjithë njerëzit mund të hyjnë në mbretërinë e Tij dhe të bëhen një trup në Krisht (Efesianëve 2:14).

Zgjuarsia kërkon që ne të fillojmë nga fillimi, duke u siguruar se themeli është i vërtetë. Në qoftë se ju nuk i keni zbatuar me sinqeritet kushtet e vëna nga Zoti për shpëtim, i përmbushni ato kushte tërësisht dhe menjëherë. Hyni në mbretërinë e Tij dhe nga ky moment jetoni si qytetarë të mbretërisë së Tij dhe vetëm të mbretërisë së Tij.

Kisha e Krishtit është me të vërtetë e vlefshme për ju, vetëm në qoftë se hyni në të.

PËRGJIGJUNI PYETJEVE

(përgjigjet në mësimin “Shtojca 1”)

1. Përshkruani vlerën e pakrahasueshme që ka kisha e Zotit.
2. A janë kushtet e Urdhërimit të Madh në fuqi për kristianët sot?
3. Pse nuk mund të shpëtohem sot ashtu si hajduti në kryq?
4. Si mund të bëhet dikush anëtar i kishës sot?
5. A janë njerëzit ata që e rrisin kishën?
6. Në librin e Veprave, tregohet se çfarë bëri Perëndia për të gjithë ata që iu bindën vullnetit të Tij. Nëse një njeri sot i bindet vullnetit të Perëndisë në të njëjtën mënyrë, a ka ndonjë arsye të mendojmë se Perëndia nuk do të bëjë për të të njëjtën gjë?
7. Si mund të sigurohet dikush se është në kishën e Krishtit?
8. Nëse njerëzit i shtrembërojnë kushtet e vëna nga Perëndia për shpëtim, a mendoni se kjo është një gjë e keqe dhe e dëmshme?

FJALË NDIHMËSE

(të) blerë – Kur themi se kristianët janë «blerë me gjakun e Krishtit», kjo i referohet vdekjes së Jezusit në kryq për mëkatet tona. Me anë të gjakut të derdhur në kryq Ai na bleu nga vdekja, të cilës i përkisim para konvertimit tonë në Krisht (Veprat 20:28). Eunuku Etiopas nuk dinte ndonjë gjë për Krishtin apo kujt i referohej Isaia në profecitë e librit të tij. Më pas, vetëm pas një bisede për Krishtin, eunuku donte të pagëzohej. Kështu, pohimi «Në qoftë se beson me gjithë zemër, mund ta bësh» është shumë me vend dhe asnjëherë nuk mund të jetë i panevojshëm në përgatitjet për pagëzim. Pranimi i Krishtit si Biri i Perëndisë është një afirmim i besimit dhe vjen nga kushti i Urdhërimit të Madh për të besuar.

dëshira dhe testamenti i fundit i Jezusit – Testamenti i Ri (Hebrenjve 9:15–17).

pagëzimi i Urdhërimit të Madh – zhytja në ujë për faljen e mëkateve (Romakëve 6:1–4; Veprat 2:38).

rrëfimi – një pohim publik i besimit të dikujt te Jezusi si Shpëtimtar dhe Zot (Romakëve 10:10).

(t'i) shtohesh kishës – të qenët pjesë e njerëzve të bindur të Perëndisë. Të gjithë ata që u binden kushteve të dhëna nga

Jezusi në Urdhëresën e Madhe, i shtohen trupit të të shpëtuarve nga Perëndia (Veprat 2:41, 47).

Autor: *Eddi Cloer*

Marrë nga libri: “*Si të bëhesh një kristian besnik*”

© 2002 E VERTETA PER SOT

Të gjitha të drejtat të rezervuara